Teismo praktikos rinkinys

GENERALINIO ADVOKATO
RIMVYDO NORKAUS IŠVADA,
pateikta 2025 m. gegužės 8 d.[1]

Byla C-315/24

Nestlé Sverige AB
prieš
Miljönämnden i Helsingborgs kommun

(*Högsta förvaltningsdomstolen* (Vyriausiasis administracinis teismas, Švedija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Teisės aktų derinimas – Maisto sauga – Specialiosios medicininės paskirties maisto produktai – Informacijos teikimo reikalavimai – Papildomi privalomi duomenys – Specialieji privalomos maistingumo deklaracijos reikalavimai – Draudimas ženklinant pakartoti šioje deklaracijoje pateiktą informaciją“

1. Šioje byloje Teisingumo Teismas pirmą kartą turi galimybę išaiškinti Sąjungos teisės nuostatas, susijusias su papildomais privalomais duomenimis, pateikiamais ženklinant specialiosios medicininės paskirties maisto produktus.

Teisės aktai

A. Reglamentas (ES) Nr. 1169/2011

2. Reglamento (ES) Nr. 1169/2011[2] 41 konstatuojamojoje dalyje įtvirtinta:

„kad pateikiama informacija apie maistingumą būtų patraukli vidutiniam vartotojui ir atitiktų savo informavimo paskirtį, ji turėtų būti paprasta ir lengvai suprantama, atsižvelgiant į esamą žinių apie mitybą lygį. Vartotojams gali būti painu, jei dalis informacijos apie maistingumą būtų pateikiama pagrindiniame regėjimo lauke, paprastai vadinamame priekine pakuotės puse, o dalis kitoje, pavyzdžiui, užpakalinėje, pakuotės pusėje. Todėl maistingumo deklaracija turėtų būti tame pačiame regėjimo lauke. Be to, savanoriškai svarbiausia informacijos apie maistingumą dalis gali būti kartojama pagrindiniame regėjimo lauke siekiant padėti vartotojams lengvai pamatyti

[1] Originalo kalba: prancūzų.

[2] 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas Nr. 1169/2011 dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1924/2006 ir (EB) Nr. 1925/2006 bei kuriuo panaikinami Komisijos direktyva 87/250/EEB, Tarybos direktyva 90/496/EEB, Komisijos direktyva 1999/10/EB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/13/EB, Komisijos direktyvos 2002/67/EB ir 2008/5/EB bei Komisijos reglamentas (EB) Nr. 608/2004 (OL L 304, 2011, p. 18).

svarbiausią informaciją apie maistingumą perkant maisto produktus. Jei būtų galima laisvai pasirinkti, kurią informaciją galima pakartoti, vartotojams tai galėtų būti painu. Todėl būtina aiškiai nurodyti, kuri informacija gali būti pakartojama.“

3. Šio reglamento 9 straipsnio „Privalomų duomenų sąrašas“ 1 dalyje numatyta:

„Laikantis 10–35 straipsnių ir taikant šiame skyriuje nustatytas išimtis, privaloma nurodyti šiuos duomenis:

<…>

l) maistingumo deklaraciją.“

4. Minėto reglamento 30 straipsnio, susijusio su 9 straipsnio 1 dalies l punkte nurodytos maistingumo deklaracijos turiniu, 1 ir 3 dalyse nustatyta:

„1. Privalomoje maistingumo deklaracijoje nurodoma ši informacija:

a) energinė vertė; ir

b) riebalų, sočiųjų riebalų rūgščių, angliavandenių, cukrų, baltymų ir druskos kiekiai.

<…>

3. Kai ženklinant fasuotus maisto produktus pateikiama 1 dalyje nurodyta privaloma maistingumo deklaracija, joje gali būti pakartojama informacija apie:

a) energinę vertę; arba

b) energinę vertę kartu su riebalų, sočiųjų riebalų rūgščių, cukrų ir druskos kiekiais.“

5. To paties reglamento 32 straipsnio „Išraiška 100 g arba 100 ml“ 2 dalyje nustatyta:

„30 straipsnio 1–5 dalyse nurodyta energinė vertė ir maistinių medžiagų kiekis nurodomi 100 g arba 100 ml.“

6. Reglamento Nr. 1169/2011 33 straipsnio 1, 2 ir 4 dalyse nustatyta:

„1. Toliau nurodytais atvejais 30 straipsnio 1–5 dalyse nurodyta energinė vertė ir maistingųjų medžiagų kiekiai gali būti nurodomi vienai porcijai ir (arba) vartojimo vienetui, kuris yra vartotojui lengvai atpažįstamas, jei etiketėje nurodomos naudojamos porcijos arba vieneto kiekis ir pakuotėje esančių porcijų arba vienetų skaičius:

a) papildomai 32 straipsnio 2 dalyje nurodytam išraiškos būdui 100 g arba 100 ml;

<…>

2. Nukrypstant nuo 32 straipsnio 2 dalies, 30 straipsnio 3 dalies b punkte nurodytais atvejais maistingųjų medžiagų kiekis ir (arba) XIII priedo B dalyje išvardytų referencinių suvartojamų kiekių procentinis dydis gali būti nurodomi tik vienai porcijai arba vartojimo vienetui.

Jeigu pagal pirmą pastraipą maistingųjų medžiagų kiekiai nurodomi tik vienai porcijai arba vartojimo vienetui, energinė vertė nurodoma 100 g arba 100 ml ir vienai porcijai arba vartojimo vienetui.

<…>

4. Naudojama porcija arba vienetas nurodomi šalia maistingumo deklaracijos.“

B. Reglamentas (ES) Nr. 609/2013

7. Reglamento (ES) Nr. 609/2013 [3] 24 konstatuojamojoje dalyje nustatyta:

„<…> [reglamente (ES) Nr. 1169/2011 <…> nustatyti bendrieji ženklinimo reikalavimai. Tie ženklinimo reikalavimai paprastai turėtų būti taikomi šiame reglamente nurodytų kategorijų maisto produktams. Vis dėlto šiame reglamente prireikus taip pat turėtų būti nustatyti [Reglamentą Nr. 1169/2011] papildantys reikalavimai arba nukrypti nuo jo leidžiančios nuostatos, kad būtų galima atsižvelgti į konkrečius šio reglamento tikslus“.

8. Šio reglamento 2 straipsnio 2 dalies g punkte nustatyta:

„<…> terminų apibrėžtys:

<…>

g) specialiosios medicininės paskirties maisto produktai – specialiai perdirbti arba sukurti maisto produktai dietinei pacientų, įskaitant kūdikius, mitybai, vartojami prižiūrint medikams, kurie skirti visiškai arba iš dalies jais maitinti tuos pacientus, kurie turi ribotą, susilpnėjusią arba sutrikusią galimybę įsisavinti, virškinti, absorbuoti, metabolizuoti arba šalinti įprastus maisto produktus arba tam tikras juose esančias maistines medžiagas arba jų apykaitos produktus, arba kuriems medikai kelia kitokių mitybos reikalavimų, kurių neįmanoma patenkinti tik keičiant įprastą racioną.“

9. Minėto reglamento 9 straipsnio 5 ir 6 dalyse numatyta:

„5. Ženklinant, pateikiant ir reklamuojant 1 straipsnio 1 dalyje nurodytus maisto produktus turi būti pateikta informacija apie tinkamą tokių maisto produktų vartojimą, ji neturi klaidinti ir tokiems maisto produktams neturi būti priskiriamos žmogaus ligų profilaktinės ar gydomosios savybės ar leidžiama suprasti, kad tie maisto produktai jomis pasižymi.

6. 5 dalimi neužkertamas kelias skleisti naudingą informaciją ar rekomendacijas, išimtinai skirtas kvalifikuotiems medicinos, mitybos, farmacijos specialistams ar kitiems už motinos priežiūrą ir vaiko priežiūrą atsakingiems sveikatos priežiūros specialistams.“

[3] 2013 m. birželio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 609/2013 dėl kūdikiams ir mažiems vaikams skirtų maisto produktų, specialiosios medicininės paskirties maisto produktų ir viso paros raciono pakaitalų svoriui kontroliuoti ir kuriuo panaikinami Tarybos direktyva 92/52/EEB, Komisijos direktyvos 96/8/EB, 1999/21/EB, 2006/125/EB ir 2006/141/EB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/39/EB ir Komisijos reglamentai (EB) Nr. 41/2009 ir (EB) Nr. 953/2009 (OL L 181, 2013, p. 35).

Deleguotasis reglamentas (ES) 2016/128

10. Deleguotojo reglamento (ES) 2016/128[4] 13, 14, 15 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(13) specialiosios medicininės paskirties maisto produktai turi atitikti [Reglamentą 1169/2011]. Siekiant atsižvelgti į ypatingą specialiosios medicininės paskirties maisto produktų pobūdį, šiame reglamente prireikus turėtų būti nustatyti bendrųjų taisyklių papildymai ir išimtys;

(14) turėtų būti privaloma pateikti visą informaciją apie specialiosios medicininės paskirties maisto produktus, kuri yra reikalinga siekiant juos tinkamai vartoti. Ta informacija turėtų apimti informaciją apie produkto savybes ir ypatumus, be kita ko, dėl jo specialaus apdorojimo ir sudėties, apie jo mitybinę sudėtį ir produkto vartojimo konkrečiu tikslu pagrindimą. Ta informacija neturėtų būti laikoma maistingumo ir sveikumo teiginiais pagal [Reglamentą Nr. 1924/2006];

(15) specialiosios medicininės paskirties maisto produktų maistingumo deklaracija yra labai svarbi siekiant užtikrinti, kad tuos maisto produktus tinkamai vartotų pacientai ir kad juos tinkamai rekomenduotų sveikatos priežiūros specialistai. Dėl tos priežasties ir siekiant pacientams ir sveikatos priežiūros specialistams suteikti išsamesnės informacijos, maistingumo deklaracijoje turėtų būti pateikiama daugiau duomenų, nei reikalaujama pagal [Reglamentą Nr. 1169/2011] <…>.“

11. Šio deleguotojo reglamento 5 straipsnio „Specialieji informacijos apie maisto produktus teikimo reikalavimai“ 1 dalyje ir 2 dalies g punkte nustatyta:

„1. Jei šiame reglamente nenustatyta kitaip, specialiosios medicininės paskirties maisto produktai turi atitikti [Reglamentą Nr. 1169/2011].

2. Be [Reglamento Nr. 1169/2011] 9 straipsnio 1 dalyje išvardytų privalomų pateikti duomenų, turi būti pateikti šie papildomi specialiosios medicininės paskirties maisto produktų privalomi duomenys:

<…>

g) produkto savybių ir (arba) ypatumų, dėl kurių jis yra naudingas tam tikros ligos, sutrikimo arba sveikatos būklės, dėl kurių skiriama dietinė mityba, atveju, visų pirma dėl specialaus apdorojimo ir sudėties, aprašymas, kuriame taip pat nurodomos maisto medžiagos, kurių kiekis buvo padidintas, sumažintas arba kurios buvo visiškai pašalintos arba kitaip pakeistos, ir produkto vartojimo pagrindimas;

<…>.“

[4] 2015 m. rugsėjo 25 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2016/128, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 609/2013 papildomas specialiaisiais specialiosios medicininės paskirties maisto produktų sudėties ir informacijos apie juos teikimo reikalavimais (OL L 25, 2016, p. 30).

12. Minėto deleguotojo reglamento 6 straipsnio „Specialieji maistingumo deklaracijos reikalavimai“ 2 dalyje numatyta:

„Nukrypstant nuo [Reglamento Nr. 1169/2011] 30 straipsnio 3 dalies, privalomoje specialiosios medicininės paskirties maisto produktų maistingumo deklaracijoje pateikta informacija ženklinant nekartojama.“

Faktinės aplinkybės, pagrindinė byla, prejudiciniai klausimai ir procesas Teisingumo Teisme

13. *Nestlé Sverige AB* (toliau – *Nestlé*) yra maisto verslo įmonė, parduodanti keletą produktų kaip specialiosios medicininės paskirties maisto produktus.

14. Kaip matyti iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą, šių produktų priekinėje pakuotės pusėje nurodyti duomenys, susiję su energine verte ir įvairių maistinių medžiagų, kaip antai riebalų, baltymų ir skaidulinių medžiagų, kiekiu, išreikšti ne 100 g ar 100 ml, o vienai porcijai arba vartojimo vienetui (toliau – ginčijami duomenys).

15. *Miljönämnden i Helsingborgs kommun* (Helsingborgo savivaldybės (Švedija) Aplinkos apsaugos tarnyba) įpareigojo *Nestlé* pašalinti šiuos ginčijamus duomenis, nes, pažeidžiant Deleguotojo reglamento 2016/128 6 straipsnio 2 dalį, jais pakartojami duomenys, kurie pagal Reglamento Nr. 1169/2011 30 straipsnio 1 dalį įtraukti į privalomą maistingumo deklaraciją ir kurie pagal šio reglamento 32 straipsnio 2 dalį nurodyti 100 g arba 100 ml.

16. Nesėkmingai siekusi šio sprendimo peržiūros, *Nestlé* pareiškė ieškinį *Förvaltningsrätten i Malmö* (Malmės administracinis teismas, Švedija) dėl šio sprendimo panaikinimo. Šiame ieškinyje *Nestlé* teigė, kad ginčijami duomenys nebuvo privalomoje maistingumo deklaracijoje pateiktų duomenų pakartojimas ir kad pagal Deleguotojo reglamento 2016/128 5 straipsnio 2 dalies g punktą turėtų būti laikomi šią deklaraciją papildančiais duomenimis.

17. Šis ieškinys buvo atmestas remiantis tuo, kad net jei ginčijami duomenys būtų nurodyti vienai porcijai ar vartojimo vienetui, o ne 100 g ar 100 ml, jie būtų privalomoje maistingumo deklaracijoje pateiktų duomenų pakartojimas, draudžiamas pagal Deleguotojo reglamento 2016/128 6 straipsnio 2 dalį.

18. Po to, kai *Kammarrätten i Göteborg* (Geteborgo administracinis apeliacinis teismas, Švedija), nusprendęs, kad ginčijami duomenys nepatenka į Deleguotojo reglamento 2016/128 5 straipsnio 2 dalies g punkto taikymo sritį, o yra privalomoje maistingumo deklaracijoje pateiktų duomenų pakartojimas, apeliacinį skundą atmetė, *Nestlé* pateikė kasacinį skundą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui *Högsta förvaltningsdomstolen* (Vyriausiasis administracinis teismas, Švedija).

19. Siekdamas nustatyti, ar nagrinėjamų produktų ženklinimas atitinka Deleguotąjį reglamentą 2016/128, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar ginčijami duomenys yra papildomas produkto savybių ir ypatumų aprašymas, kaip tai suprantama pagal to deleguotojo reglamento 5 straipsnio 2 dalies g punktą, o gal šie duomenys tik pakartoja privalomoje maistingumo deklaracijoje pateiktus duomenis, nors juos pakartoti pagal to deleguotojo reglamento 6 straipsnio 2 dalį draudžiama.

20. Šiomis aplinkybėmis *Högsta förvaltningsdomstolen* (Vyriausiasis administracinis teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus:

„1. Ar gali informacija apie produkto energinę vertę ir įvairių jame esančių maisto medžiagų kiekius, pateikta ne maistingumo deklaracijoje, būti laikoma papildomu produkto savybių ir ypatumų aprašymu, kaip nurodyta [Deleguotojo reglamento 2016/128] 5 straipsnio 2 dalies g punkte?

2. Jeigu į 1 klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar [Deleguotojo reglamento] 6 straipsnio 2 dalis, pagal kurią draudžiama ženklinant pakartoti privalomoje maistingumo deklaracijoje pateiktą informaciją, prieštarauja, kad [minėto Deleguotojo reglamento] 5 straipsnio 2 dalies g punkte pateiktame aprašyme būtų nurodyta informacija apie energinę vertę ir įvairių maisto medžiagų kiekius, jeigu ta informacija išreikšta ne 100 g arba 100 ml?“

21. 2024 m. balandžio 29 d. Teisingumo Teismo kanceliarija gavo 2024 m. balandžio 25 d. nutartį dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą. Rašytines pastabas pateikė ieškovė pagrindinėje byloje, Čekijos vyriausybė ir Europos Komisija. Ieškovė, *Miljönämnden i Helsingborgs kommun* (Helsingborgo savivaldybės Aplinkos apsaugos tarnyba), atsakovė pagrindinėje byloje, taip pat Čekijos vyriausybė ir Komisija irgi dalyvavo 2025 m. vasario 12 d. įvykusiame teismo posėdyje.

Analizė

Pirminės pastabos

22. Norėčiau atkreipti dėmesį į keletą specialiosios medicininės paskirties maisto produktams būdingų ypatumų ir jų pasekmes tų produktų ženklinimui taikomai teisinei sistemai; tai būtina suprasti siekiant pateikti naudingus atsakymus į Teisingumo Teismui šioje byloje pateiktus klausimus.

23. Reikėtų priminti, kad pagal Sąjungos teisę maisto produktų ženklinimas reglamentuojamas Reglamentu Nr. 1169/2011. Šiame reglamente nustatyti bendrieji šios srities reikalavimai, pagal kuriuos šie maisto produktai turi būti pateikti nurodant privalomą informaciją[5]. Tame eglamente taip pat numatyta galimybė pateikti tam tikrą neprivalomą informaciją[6]. Kadangi specialiosios medicininės paskirties maisto produktai, nepaisant jų ypatumų, visų pirma yra maisto produktai, jiems taikomi tie bendrieji reikalavimai[7].

24. Kalbant apie šioje byloje nagrinėjamų maisto produktų ypatumus, pagal teisės aktuose pateiktą apibrėžtį specialiosios medicininės paskirties maisto produktai yra, viena vertus, specialiai perdirbti arba sukurti maisto produktai dietinei pacientų mitybai, vartojami prižiūrint medikams[8]. Taigi specialiosios medicininės paskirties maisto produktai atlieka specialią mitybinę funkciją, nes jie yra „specialiai perdirbti arba sukurti“ siekiant patenkinti konkrečius pacientų mitybos poreikius[9].

[5] Reglamento Nr. 1169/2011 2 straipsnio 2 dalies c punktas.

[6] Reglamento Nr. 1169/2011 47 konstatuojamoji dalis ir 36 bei 37 straipsniai.

[7] Reglamento Nr. 609/2013 24 konstatuojamoji dalis ir 6 straipsnis.

[8] Žr. Reglamento Nr. 609/2013 2 straipsnio 2 dalies g punktą.

[9] 2023 m. kovo 2 d. Sprendimas *Kwizda Pharma* (C-760/21, EU:C:2023:143, 39 punktas).

25. Kita vertus, vėlgi pagal teisės aktuose pateiktą apibrėžtį specialiosios medicininės paskirties maisto produktai yra skirti visiškai arba iš dalies pacientams, kenčiantiems nuo konkrečios ligos, sutrikimo ar sveikatos būklės, maitinti [10]. Taigi tie maisto produktai vien dėl savo pobūdžio skirti valgyti ar patiekti tiems pacientams, kurie turi ribotą, susilpnėjusią arba sutrikusią galimybę įsisavinti, virškinti, absorbuoti, metabolizuoti arba šalinti įprastus maisto produktus arba tam tikras juose esančias maistines medžiagas arba kurie dėl sveikatos būklės turi kitokių ypatingų mitybos poreikių, kurių neįmanoma patenkinti tik keičiant įprastą racioną [11].

26. Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad specialiosios medicininės paskirties maisto produktai turi du pagrindinius skirtumus, palyginti su įprastais maisto produktais: vienas susijęs su gyventojų grupe, kuriai jie skirti, o kitas – su jų vartojimu. Pirmieji skirti pažeidžiamoms gyventojų grupėms, kurias sudaro pacientai, kenčiantys nuo ligos, sutrikimo ar sveikatos būklės, dėl kurių jiems reikia laikytis specialios dietos. Antrieji skirti sveikiems vartotojams arba, kitaip tariant, įprastiems vartotojams.

27. Šių dviejų rūšių maisto produktai skiriasi pagal vartojimą. Įprastų maisto produktų vartojimui netaikomos jokios sąlygos, o specialiosios medicininės paskirties maisto produktus galima vartoti tik prižiūrint medikams. Taigi tokia medikų priežiūra, siejama su sąvoka „specialiosios medicininės paskirties maisto produktas“, reiškia, kad šio maisto produkto, kuris yra specialus, nes yra pritaikytas paciento mitybos poreikiams, vartojimą pacientui turi rekomenduoti sveikatos priežiūros specialistas, atsižvelgdamas į jo mitybos poreikius. Šiomis aplinkybėmis žodžių junginys „prižiūrint medikams“ reiškia, kad sveikatos priežiūros specialistas, nurodytas Deleguotojo reglamento 2016/128 3 ir 15 konstatuojamosiose dalyse, užtikrina, kad specialiosios medicininės paskirties maisto produkto vartojimas atitinka konkrečius paciento mitybos poreikius [12].

28. Šie ypatumai pagrindžia, kad specialiosios medicininės paskirties maisto produktų ženklinimas turi atitikti ne tik įprastiems maisto produktams keliamus reikalavimus, bet ir tokiems specialiesiems maisto produktams nustatytus konkrečius reikalavimus. Taigi tų maisto produktų ženklinimui taikoma dvejų etapų tvarka [13]. Tad Reglamentas Nr. 609/2013 ir Deleguotasis reglamentas 2016/128, reglamentuojantys visų pirma konkrečius reikalavimus, taikomus specialiosios medicininės paskirties maisto produktams, turi būti suprantami atsižvelgiant į Reglamentą Nr. 1169/2011, kuriame nustatyti visiems maisto produktams taikomi bendrieji reikalavimai.

29. Kalbant apie bendruosius reikalavimus, Reglamento Nr. 1169/2011 IV skyriuje „Privaloma informacija apie maistą“ visų pirma nurodoma su maistingumo deklaracija susijusi informacija [14]. Į šią deklaraciją turi būti įtraukti duomenys, susiję su energine verte ir riebalų, sočiųjų riebalų rūgščių, angliavandenių, cukrų, baltymų ir druskos kiekiais. Kai kurie iš šių duomenų, t. y. arba tik energinė vertė, arba energinė vertė kartu su riebalų, sočiųjų riebalų rūgščių, cukrų ir druskos kiekiais, gali būti pakartojami ženklinant įprastus maisto produktus, kai tokį ženklinimą sudaro privaloma maistingumo deklaracija [15].

[10] Žr. Reglamento Nr. 609/2013 2 straipsnio 2 dalies g punktą.

[11] Šiuo klausimu žr. 2022 m. spalio 27 d. Sprendimą *Orthomol* (C-418/21, EU:C:2022:831, 26, 31 ir 32 punktai).

[12] Žr. 2023 m. kovo 2 d. Sprendimą *Kwizda Pharma* (C-760/21, EU:C:2023:143, 71 ir 74 punktai).

[13] Reglamento Nr. 609/2013 24 konstatuojamoji dalis.

[14] Reglamento Nr. 1169/2011 9 straipsnio 1 dalies l punktas.

[15] Žr. Reglamento Nr. 1169/2011 30 straipsnį.

30. Vis dėlto, siekdamas atsižvelgti į specialiosios medicininės paskirties maisto produktų ypatingą pobūdį, Sąjungos teisės aktų leidėjas laikėsi nuomonės, kad būtina nustatyti tam tikrus šių taisyklių papildymus ir išimtis. Visų pirma nuspręsta, kad, siekiant užtikrinti tinkamą tų maisto produktų vartojimą, privaloma išsamiai aprašyti jų savybes bei ypatumus ir išplėsti šių maisto produktų maistingumo deklaracijoje pateikiamą informaciją [16].

31. Šiuo klausimu kai kuriuose iš papildomų privalomų duomenų, palyginti su visiems maisto produktams taikytinais bendraisiais reikalavimais, numatyta pateikti savybių ir ypatumų, dėl kurių produktas tenkina mitybos poreikius ligos, sutrikimo arba sveikatos būklės atveju, kuriuo jis skiriamas, aprašymą, be kita ko, nelygu atvejis, nurodyti to produkto gamybos ir sudėties ypatumus, maisto medžiagas, kurių kiekis buvo padidintas, sumažintas, pašalintas arba kurios buvo kitaip pakeistos, ir produkto vartojimo pagrindimą [17].

32. Kalbant apie specialiuosius reikalavimus, susijusius su specialiosios medicininės paskirties maisto produktų maistingumo deklaracija, pažymėtina, kad, nukrypstant nuo bendrųjų taisyklių, nustatytų Reglamento Nr. 1169/2011 30 straipsnio 3 dalyje, privalomoje specialiosios medicininės paskirties maisto produktų maistingumo deklaracijoje pateikta informacija ženklinant nekartojama [18]. Vis dėlto šio reglamento 31–35 straipsniai taikomi visoms į specialiosios medicininės paskirties maisto produktų maistingumo deklaraciją įrašytoms maisto medžiagoms [19].

33. Šiuo klausimu Čekijos vyriausybė iš esmės teigia, kad jokia deleguotojo reglamento nuostata nedraudžia pagal Reglamento Nr. 1169/2011 33 straipsnį, kuriuo reglamentuojamas maistingumo informacijos nurodymas, ant specialiosios medicininės paskirties maisto produktų pakuočių nurodyti tokios informacijos, išreikštos vienai porcijai ar vartojimo vienetui. Ši vyriausybė teigia, kad Deleguotojo reglamento 2016/128 6 straipsnio 2 dalyje numatyta galimybė nukrypti nuo Reglamento Nr. 1169/2011 30 straipsnio, bet ne nuo jo 33 straipsnio. Šios vyriausybės nuomone, reikia nagrinėti tik antrąjį prejudicinį klausimą [20] dėl 6 straipsnio 2 dalies.

34. Taigi tikslinga išnagrinėti įvairių Čekijos vyriausybės nurodytų nuostatų sąveiką ir galimas jų pasekmes nagrinėjant Teisingumo Teismui šioje byloje pateiktus prejudicinius klausimus.

35. Reglamento Nr. 1169/2011 30 straipsnio „Turinys“ 1 ir 2 dalyse iš esmės išdėstyti reikalavimai, susiję su maisto produktų maistingumo deklaracijos turiniu, t. y. be kita ko, privaloma informacija, kuri turi būti joje nurodyta, ir duomenys, kuriais ją galima papildyti. Šio straipsnio 3 dalyje numatyta, kad tam tikra informacija, įtraukta į maistingumo deklaraciją ir aiškiai nurodyta šioje dalyje, ženklinant fasuotus maisto produktus gali būti pakartojama, jeigu prie šių produktų pridėta tokia deklaracija. Taigi tokius duomenis leidžiama savanoriškai pakartoti pagrindiniame regėjimo lauke, paprastai vadinamame priekine pakuotės puse, kad vartotojai, pirkdami maisto produktus, galėtų lengvai pastebėti esminę informaciją apie maistingumą [21].

[16] Deleguotojo reglamento 2016/128 13–15 konstatuojamosios dalys.

[17] Deleguotojo reglamento 2016/128 5 straipsnio 2 dalies g punktas.

[18] Deleguotojo reglamento 2016/128 6 straipsnio 2 dalis.

[19] Deleguotojo reglamento 2016/128 6 straipsnio 4 dalis.

[20] Žr. šios išvados 20 punktą.

[21] Žr. Reglamento Nr. 1169/2011 41 konstatuojamąją dalį. Šiuo klausimu, mano nuomone, tikslinga atkreipti dėmesį į tai, kas išdėstyta toliau. Viena vertus, leidimas pakartoti informaciją griežtai apsiriboja to reglamento 30 straipsnio 3 dalyje nurodytais duomenimis, taigi neleidžiama pakartoti jokios kitos informacijos, ir tai taikoma visiems maisto produktams. Kita vertus, to reglamento 30 straipsnio 3 dalyje minimas labai konkretus atvejis, kai ženklinant fasuotą maisto produktą informacija pakartojama ne maistingumo deklaracijoje, t. y. praktiškai priekinėje pakuotės pusėje pakartojama informacija, kuri iš esmės turi būti pateikta maistingumo deklaracijoje.

36. Po šios nuostatos išdėstytuose straipsniuose, visų pirma 32 straipsnyje „Išraiška 100 g arba 100 ml“ ir 33 straipsnyje „Išraiška vienai porcijai arba vartojimo vienetui“, kaip matyti iš jų formuluočių, nustatytos maistingumo deklaracijos turinį sudarančių elementų išraiškos taisyklės. Nors 32 straipsnyje išdėstytoje pagrindinėje taisyklėje nustatyta, kad tokia išraiška turi būti 100 g arba 100 ml, 33 straipsnyje numatyti papildomi atvejai, kai tie elementai gali būti išreikšti ne tik 100 g arba 100 ml, bet ir vienai porcijai ir (arba) vartojimo vienetui [22].

37. Visi minėti straipsniai patenka į Reglamento Nr. 1169/2011 IV skyriaus „Privaloma informacija apie maistą“ 3 skirsnį „Maistingumo deklaracija“.

38. Mano nuomone, šios išvados 35–37 punktuose išdėstyti argumentai leidžia Reglamento Nr. 1169/2011 30 straipsnį suprasti kaip bendrąją nuostatą, apibrėžiančią privalomos informacijos apie maistingumą, kuri turi būti įtraukta į maisto produktų maistingumo deklaraciją, turinį. Šiame straipsnyje taip pat nurodyta, kokia aiškiai apibrėžta šioje deklaracijoje nurodyta informacija gali būti pakartojama ženklinant, t. y. šių maisto produktų pakuotės priekinėje pusėje. Be to, aiškinant Deleguotojo reglamento 2016/128 6 straipsnio 2 dalį matyti, kad joje nukrypstama būtent nuo pastarosios taisyklės, kiek tai susiję su informacijos, kuri gali būti pakartojama ženklinant, turiniu.

39. Atvirkščiai, manau, kad Reglamento Nr. 1169/2011 32 ir 33 straipsniuose patikslinti 30 straipsnyje nurodytos informacijos išreiškimo reikalavimai. 32 straipsnyje nustatyta „pagrindinės“ išraiškos taisyklė, kuri prireikus gali būti papildyta 33 straipsnyje nustatyta taisykle. Šios taisyklės, išdėstytos šiuose dviejuose straipsniuose, taikomos su maisto medžiagomis susijusiai informacijai, pateiktai maistingumo deklaracijoje. Reikia pažymėti, kad minėtos taisyklės taip pat taikomos specialiosios medicininės paskirties maisto produktų maistingumo deklaracijai tiek, kiek joje turi būti pateikta informacija, išreikšta 100 g arba 100 ml, ir ji gali būti papildyta informacija, išreikšta vienai porcijai arba vartojimo vienetui [23].

40. Taigi Reglamento Nr. 1169/2011 32 ir 33 straipsniuose išdėstytos nuostatos, susijusios su maistingumo deklaracijoje pateiktų duomenų išraiška, nurodant jų kiekį 100 g arba 100 ml ir prireikus vienai porcijai ir (arba) vartojimo vienetui, nebūtų aktualios, jei šių duomenų ir jų kiekių nereikėtų nurodyti maistingumo deklaracijoje. Taigi pats šiuose straipsniuose nustatytų taisyklių egzistavimas priklauso nuo 30 straipsnio, kuris, mano nuomone, yra esminė Reglamento Nr. 1169/2011 skirsnio, skirto bendriesiems su maistingumo deklaracija susijusiems ženklinimo reikalavimams, nuostata.

41. Atsižvelgiant į tai, mano nuomone, dėl Čekijos vyriausybės pozicijos, primintos šios išvados 33 punkte ir paaiškintos per teismo posėdį, Deleguotojo reglamento 2016/128 6 straipsnio 2 dalyje numatyta leidžianti nukrypti nuostata, kurioje nėra nuorodos nei į Reglamento Nr. 1169/2011 32 straipsnį, nei į jo 33 straipsnį, netektų prasmės. Aptariamo 6 straipsnio 2 dalyje įtvirtintas draudimas pakartoti maistingumo informaciją nėra aiškiai susijęs nei su maistingumo informacijos išraiška 100 g ar 100 ml, nei su maistingumo informacijos išraiška vienai porcijai ar vartojimo vienetui. Vadinasi, šio deleguotojo reglamento

[22] Šiuo klausimu iš Reglamento Nr. 1169/2011 35 konstatuojamosios dalies matyti, kad sprendimas reikalauti teikti 100 g arba 100 ml produkto maistinės vertės nuorodą, o prireikus leisti teikti papildomą porcijos maistinės vertės nuorodą buvo priimtas siekiant palengvinti skirtingo dydžio pakuotėse pateiktų produktų palyginimą.

[23] Deleguotojo reglamento 2016/128 6 straipsnio 4 dalis. Pažymėtina, kad tokio papildymo galimybė, šią informaciją pateikiant prie pat maistingumo deklaracijos, jokiu būdu neturėtų būti painiojama su šios informacijos pakartojimu pačioje ženklinimo etiketėje, kuris aiškiai draudžiamas pagal šio straipsnio 2 dalį.

6 straipsnio 2 dalyje numatyta leidžianti nukrypti nuostata turi būti suprantama kaip bendroji leidžianti nukrypti nuostata, kuri taikoma neatsižvelgiant į tai, kaip pagal Reglamento Nr. 1169/2011 32 arba 33 straipsnį išreikšta energinė vertė ir maisto medžiagų kiekiai.

42. Taigi Reglamento Nr. 1169/2011 30, 32 ir 33 straipsnių ir Deleguotojo reglamento 2016/128 6 straipsnio 2 dalies nuostatų formuluotė ir ypač su jomis susijęs kontekstas prieštarauja Čekijos vyriausybės pateiktai pozicijai, kad pirmasis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo užduotas klausimas į šią analizę nebūtų įtrauktas. Tad pirmasis klausimas turėtų būti vertinamas, kaip nurodyta toliau.

Dėl pirmojo prejudicinio klausimo

43. Priminsiu, kad pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia išsiaiškinti, ar informacija apie produkto energinę vertę ir įvairių jame esančių maisto medžiagų kiekius, pateikta ne maistingumo deklaracijoje, gali būti laikoma papildomu produkto savybių ir ypatumų aprašymu, kaip nurodyta Deleguotojo reglamento 2016/128 5 straipsnio 2 dalies g punkte.

44. Pagal minėto 5 straipsnio 2 dalies g punktą, „[b]e [Reglamento Nr. 1169/2011] 9 straipsnio 1 dalyje išvardytų privalomų pateikti duomenų, turi būti pateikti šie papildomi specialiosios medicininės paskirties maisto produktų privalomi duomenys: g) produkto savybių ir (arba) ypatumų, dėl kurių jis yra naudingas tam tikros ligos, sutrikimo arba sveikatos būklės, dėl kurių skiriama dietinė mityba[24], atveju, visų pirma dėl specialaus apdorojimo ir sudėties, aprašymas, kuriame taip pat nurodomos maisto medžiagos, kurių kiekis buvo padidintas, sumažintas arba kurios buvo visiškai pašalintos arba kitaip pakeistos, ir produkto vartojimo pagrindimas“.

45. Kad būtų galima atsakyti į pirmąjį prejudicinį klausimą, mano nuomone, būtina išaiškinti sąvoką „produkto savybių ir (arba) ypatumų aprašymas“, kaip ji suprantama pagal Deleguotojo reglamento 2016/128 5 straipsnio 2 dalies g punktą. Siekiant pateikti naudingą atsakymą į šį klausimą, taip pat būtina papildomai išaiškinti sąvoką „papildomi privalomi duomenys“, kuri pateikta tame pačiame straipsnyje, nes tas aprašymas į ją patenka[25].

46. Reikia priminti, kad aiškinant Deleguotojo reglamento 2016/128 5 straipsnio 2 dalies g punktą reikia atsižvelgti ne tik į pačios nuostatos formuluotę, bet ir jos kontekstą ir nagrinėjamu teisės aktu siekiamą tikslą[26].

47. Pirma, dėl aptariamo 5 straipsnio 2 dalies g punkto formuluotės reikėtų pažymėti, kad tame punkte (kaip, beje, ir pačiame deleguotajame reglamente) sąvoka „produkto savybių ir (arba) ypatumų, dėl kurių jis yra naudingas tam tikros ligos, sutrikimo arba sveikatos būklės, dėl kurių skiriama dietinė mityba, atveju, <…> aprašymas“ nėra apibrėžta. Šiuo klausimu sąvokas „savybės“ ir „ypatumai“ svarbu aiškinti konkrečiame specialiosios medicininės paskirties maisto produktų

[24] Ši formuluotė skiriasi priklausomai nuo šios nuostatos kalbinės versijos. Kaip teigia *Nestlé*, redakcijoje švedų kalba tokiu atveju akcentuojamas produkto naudingumas („*[e]n beskrivning av de egenskaper och/eller kännetecken som gör produkten särskilt användbar i relation till*“). Be to, pažymėtina, kad taip pat yra ir redakcijose anglų („*a description of properties and/or characteristics that make the product useful in relation to*“), ispanų („*una descripción de las propiedades o características que expliquen la utilidad del producto en el manejo dietético*“) ar lietuvių („produkto savybių ir (arba) ypatumų, dėl kurių jis yra naudingas“) kalbomis.

[25] Kaip matyti iš prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo iškelto pirmojo klausimo formuluotės, kurioje nurodyta, kad jis susijęs su „papildomo aprašymo“ aiškinimu.

[26] Žr. 2020 m. liepos 16 d. Sprendimą *AFMB ir kt.* (C-610/18, EU:C:2020:565, 50 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

kontekste. Šie terminai turi būti suprantami kaip susiję su savybėmis ir visais atpažįstamais elementais, kurie šiuo atveju leidžia atskirti [27] šiuos maisto produktus pagal jų gebėjimą tenkinti mitybos poreikius arba pagal būti ypač naudingiems [28] ligos, sutrikimo arba sveikatos būklės, dėl kurių skiriama dietinė mityba, atveju.

48. Tokį pažodinį sąvokų „savybės“ ir „ypatumai“ aiškinimą patvirtina Deleguotojo reglamento 2016/128 5 straipsnio 2 dalies g punkte pateikti pavyzdžiai, kurie apima produkto *specialų* apdorojimą ir sudėtį, maisto medžiagų pokyčius, t. y. jų kiekio padidinimą ar sumažinimą arba jų visišką pašalinimą ar pakeitimą, ir produkto vartojimo pagrindimą [29].

49. Atsižvelgiant į tai, reikia pažymėti, kad Deleguotojo reglamento 2016/128 5 straipsnio 2 dalies g punkto formuluotė, susijusi su privalomų duomenų pateikimu ant specialiosios medicininės paskirties maisto produktų pakuotės, skiriasi nuo Reglamento Nr. 1169/2011 9 straipsnio 1 dalies ir 30 straipsnio 1 dalies formuluočių, susijusių su privalomų duomenų pateikimu ant visų maisto produktų pakuotės.

50. Iš tiesų Reglamento Nr. 1169/2011 9 ir 30 straipsniuose išdėstytuose bendruosiuose įprastų maisto produktų ženklinimo reikalavimuose vartojamos sąvokos „sudedamosios dalys“ [30] arba „informacija“ ir taip įvardijamos produktą sudarančios medžiagos ir, apskritai kalbant, nurodoma jų sudėtis. Taigi Deleguotojo reglamento 2016/128 5 straipsnio 2 dalies g punkte vartojamos sąvokos reiškia savybes arba ypatumus, kurie leidžia tinkamai vartoti šį produktą, nes jis pritaikytas su tam tikra liga, sutrikimu ar sveikatos būkle susijusiems mitybos poreikiams [31]. Taigi man atrodo, kad šių nuostatų formuluotėse vartojamų sąvokų skirtumas atsirado dėl Sąjungos teisės aktų leidėjo noro nustatyti specialiąją taisyklę, skirtą apibūdinti specialiosios medicininės paskirties maisto produktams būdingas savybes, palyginti su bendrąja taisykle dėl visų maisto produktų sudėties nurodymo.

51. Be to, iš Deleguotojo reglamento 2016/128 5 straipsnio 2 dalies g punkto formuluotės matyti, kad jame kalbama apie kitos informacijos, nei numatyta Reglamento Nr. 1169/2011 9 straipsnio 1 dalyje, nurodymą. Man atrodo, kad nagrinėjamu atveju šis nurodymas yra ypač svarbus, kad būtų galima daryti išvadą, jog jo formuluotė draudžia produkto energinę vertę ir įvairių maisto medžiagų kiekį įtraukti į papildomų produkto savybių ir ypatumų aprašymą, be tų, kuriuos jau privaloma nurodyti visiems maisto produktams.

52. Ši išvada dar labiau įtikinama atsižvelgiant į Deleguotojo
reglamento 2016/128 5 straipsnio 2 dalies g punkte pateiktą paaiškinimą, kuriame tokia informacija apibūdinama kaip „privaloma“, o tai reiškia, kad ji turi būti pateikta ant visų specialiosios medicininės paskirties maisto produktų pakuočių.

[27] Dėl sąvokų „savybės“ ir „ypatumai“ apibrėžties žr. *Le Petit Robert de la langue française*, Paryžius, *Le Robert*.

[28] Priklausomai nuo kalbinės versijos. Primintina, kad pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją būtinybė vienodai taikyti ir aiškinti Sąjungos teisės aktą neleidžia remtis tik viena iš jo kalbinių versijų ir reikalauja, kad jis būtų aiškinamas remiantis tikrąja jo autoriaus valia ir siekiamu tikslu, atsižvelgiant, be kita ko, į versijas visomis kalbomis (2014 m. balandžio 3 d. Sprendimas *4finance* (C-515/12, EU:C:2014:211, 19 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[29] Išskirta mano. Be to, kadangi šie pavyzdžiai kiekvienu atveju gali skirtis, darytina išvada, kad jų sąrašas nėra baigtinis.

[30] Reglamento Nr. 1169/2011 2 straipsnio 2 dalies f punkte sąvoka „sudedamoji dalis“ apibrėžta kaip „medžiaga arba produktas, įskaitant kvapiąsias medžiagas, maisto priedus ir maisto fermentus, ir sudėtinės sudedamosios dalies elementas, naudojamas maisto produktui gaminti arba ruošti ir liekantis galutiniame produkte, nors ir pakitusiu pavidalu; likučiai nelaikomi sudedamąja dalimi“.

[31] Šiuo klausimu reikia priminti, kad, kiek šiame straipsnyje pateikiamas maisto medžiagų, kurių kiekis buvo padidintas, sumažintas arba kurios buvo visiškai pašalintos arba kitaip pakeistos, savybių pavyzdys, pažymėtina, kad tokiu būdu atliktas maisto medžiagos pakeitimas turi būti aiškinamas kaip leidžiantis apibūdinti specialiosios medicininės paskirties maisto produkto savybes, visų pirma dėl šį maisto produktą sudarančių maisto medžiagų kiekio pakeitimo. Kaip pažymėjo ir prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, taip pat reikėtų atkreipti dėmesį į tai, kad iš Deleguotojo reglamento 2016/128 5 straipsnio 2 dalies g punkto kylantį konkretų reikalavimą būtų galima įvykdyti konkrečių kiekių nenurodant.

53. Antra, tokį pažodinį aiškinimą patvirtina Deleguotojo reglamento 2016/128 5 straipsnio 2 dalies g punkto kontekstas ir šiuo deleguotuoju reglamentu siekiami tikslai.

54. Kalbant apie kontekstą, iš pradžių reikėtų priminti aptariamo 5 straipsnio 2 dalies g punkte numatytos taisyklės dėl specialiosios medicininės paskirties maisto produktų ženklinimo priėmimo kontekstą. Ši taisyklė papildo visas taisykles, kurios jau taikomos visiems maisto produktams, kaip matyti iš to straipsnio pavadinimo – „[s]pecialieji informacijos apie maisto produktus teikimo reikalavimai“.

55. Paskui reikia pažymėti, kad visi Deleguotojo reglamento 2016/128 5 straipsnyje nurodyti duomenys, ypač tie, kurie susiję su specialiosios medicininės paskirties maisto produktų vartojimu prižiūrint medikams[32], su konkretaus amžiaus grupe, kuriai skirti šie maisto produktai[33], arba su atitinkamomis atsargumo priemonėmis ir kontraindikacijomis[34], neapsiriboja maisto produkto maistine sudėtimi ir yra skirti papildomai su šia sudėtimi susijusiai informacijai suteikti.

56. Galiausiai šiomis aplinkybėmis ypač tikslinga pažymėti, kad Deleguotojo reglamento 2016/128 6 straipsnio 2 dalyje numatytas konkretus draudimas ženklinant pakartoti specialiosios medicininės paskirties maisto produktų maistingumo deklaracijoje pateiktą informaciją[35]. Šiuo klausimu reikėtų priminti, kad ginčijami duomenys iš esmės yra informacija, kuri pagal Reglamento Nr. 1169/2011 30 straipsnio 1 dalį turi būti pateikta maistingumo deklaracijoje. Kaip ir Komisija, manau, kad energinė vertė ir maisto medžiagų kiekis išlieka to paties pobūdžio informacija, nepriklausomai nuo to, kokiu būdu jie išreikšti.

57. Taigi, deleguotojo reglamento 6 straipsnio 2 dalyje nurodytas draudimas arba 5 straipsnio 2 dalies g punkte nustatyta pareiga, susiję su tam tikrų duomenų nurodymu ženklinant specialiosios medicininės paskirties maisto produktus, negali kisti priklausomai nuo skirtingų tos pačios informacijos išraiškos būdų, nes dėl skirtingos išraiškos jos esmė nepasikeičia, o tai yra vienintelis dalykas, svarbus pirmiau minėtų nuostatų taikymui[36]. Jeigu būtų prieita prie priešingos išvados, kurią iš esmės teikia *Nestlé*, mano nuomone, Deleguotojo reglamento 2016/128 6 straipsnio 2 dalyje nustatytas minėtas draudimas būtų apeinamas.

58. Dėl šių priežasčių, atsižvelgiant į deleguotojo reglamento 5 straipsnio 2 dalies g punkto kontekstą, mano nuomone, yra draudžiama, kad ginčijami duomenys būtų papildomų privalomų duomenų, taikomų tik specialiosios medicininės paskirties maisto produktams, dalis. Dar svarbiau pabrėžti, kad jie negali patekti į Deleguotojo reglamento 2016/128 5 straipsnio 2 dalies g punkte nurodytą „savybių ir ypatumų aprašymą“.

[32] Deleguotojo reglamento 2016/128 5 straipsnio 2 dalies a punktas.

[33] Deleguotojo reglamento 2016/128 5 straipsnio 2 dalies c punktas.

[34] Deleguotojo reglamento 2016/128 5 straipsnio 2 dalies f punktas.

[35] Reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 1169/2011 30 straipsnio 1 dalį duomenys apie energinę vertę ir faktinį maisto medžiagų (pvz., riebalų, baltymų ir skaidulinių medžiagų) kiekį yra privaloma informacija, kuri turi būti pateikta maisto produkto maistingumo deklaracijoje. Nors šio straipsnio 3 dalyje numatytas leidimas pakartoti tam tikrą įprastų maisto produktų maistingumo deklaracijoje pateiktą informaciją, reikia pažymėti, kad informacijai apie baltymus ir skaidulines medžiagas ši nuostata netaikoma. Bet kuriuo atveju Reglamento Nr. 1169/2011 30 straipsnio 3 dalyje nurodytos informacijos pakartojimas ant specialiosios medicininės paskirties maisto produktų pakuočių yra aiškiai draudžiamas pagal pačią Deleguotojo reglamento 2016/128 6 straipsnio 2 dalies formuluotę.

[36] Man taip pat atrodo, kad tai patvirtina ir Deleguotojo reglamento 2016/128 6 straipsnio 4 dalies, kurioje, be kita ko, numatyta, kad nuostatos, susijusios su maisto medžiagų išraiška maistingumo deklaracijoje, t. y. Reglamento Nr. 1169/2011 32 ir 33 straipsniai, taikomos visoms į šią deklaraciją įrašytoms maisto medžiagoms, aiškinimas.

59. Taip pat turiu pažymėti, kad, mano nuomone, pirmiau pateikta išvada labiausiai atitinka Deleguotuoju reglamentu 2016/128 siekiamus tikslus.

60. Šiuo klausimu reikia priminti, kad Deleguotasis reglamentas 2016/128 papildo Reglamentą Nr. 609/2013 ir apibrėžia specialiosios medicininės paskirties maisto produktų sudėties ir informacijos apie juos teikimo specialiuosius reikalavimus. Jais papildomi bendrieji reikalavimai, kurie pagal Reglamentą Nr. 1169/2011 taikomi visiems maisto produktams, todėl jie taip pat taikytini ir šioje byloje nagrinėjamiems specialiesiems maisto produktams.

61. Deleguotuoju reglamentu 2016/128 nustatant šiuos specialiuosius reikalavimus, kad būtų atsižvelgta į ypatingą specialiosios medicininės paskirties maisto produktų pobūdį[37], siekiama užtikrinti, kad tie produktai būtų saugūs, naudingi ir veiksmingi asmenims, kuriems jie skirti[38]. Taigi, nustatydamas specialiuosius tam tikrų maisto produktų ženklinimo reikalavimus, Sąjungos teisės aktų leidėjas siekia užtikrinti aukšto lygio pažeidžiamų vartotojų apsaugą, kad jie galėtų tiksliai atpažinti produktus, kurie yra vienintelis jų mitybos šaltinis arba tos mitybos dalis[39].

62. Iš pradžių reikia pažymėti, Deleguotojo reglamento 2016/128 5 straipsnio 2 dalies g punkto aiškinimas, kad ant specialiosios medicininės paskirties maisto produktų pakuočių kaip papildomą informaciją privaloma nurodyti privalomus duomenis, taikomus visiems maisto produktams, kaip antai nagrinėjamiems šioje byloje, prieštarautų tikslui šiuo klausimu nustatyti specialiuosius reikalavimus.

63. Paskui primintina, kad dėl šio aiškinimo taip pat gali nukentėti pažeidžiamų vartotojų apsaugos garantija, leidžianti tiksliai nustatyti produktus, kurie yra vienintelis jų mitybos šaltinis arba tos mitybos dalis. Pareiga priekinėje pakuotės pusėje paprasčiausiai nurodyti tam tikrą maistingumo informaciją galėtų supainioti arba net suklaidinti vartotojus[40].

64. Galiausiai, priešingai, nei tvirtina *Nestlé*, nesu įsitikinęs, kad, siekiant pagrįsti jos aiškinimą, galima remtis, kaip tai būtų daroma įprastų maisto produktų atveju, esmine informacija[41] apie specialiosios medicininės paskirties maisto produktus[42], ypač dėl jų ypatingo pobūdžio, kaip aprašyta pirminėse pastabose. Specialiosios medicininės paskirties maisto produktų sudėtis gali labai skirtis priklausomai nuo konkrečios ligos, sutrikimo arba sveikatos būklės, dėl kurios skiriama dietinė mityba, nuo pacientų amžiaus ir vietos, kur jiems suteikiama sveikatos priežiūros pagalba, nuo tų produktų paskirties[43].

37 Deleguotojo reglamento 2016/128 13 ir 15 konstatuojamosios dalys.

38 Deleguotojo reglamento 2016/128 5 konstatuojamoji dalis.

39 Šiuo klausimu žr. Deleguotojo reglamento 2016/128 13 konstatuojamąją dalį, siejamą su Reglamento Nr. 609/2013 15 ir 26 konstatuojamosiomis dalimis.

40 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad teismo posėdyje *Nestlé* nurodyta aplinkybė, jog ta bendrovė specialiosios medicininės paskirties maisto produktus daugeliu atvejų parduoda sveikatos priežiūros specialistams, o ne tiesiogiai vartotojams, negali paneigti šios išvados, nes tikslinė visuomenės grupė yra įmonės komercinio pasirinkimo, kuris dėl savo pobūdžio yra subjektyvus, dalykas, ir tai negali turėti įtakos Deleguotojo reglamento 2016/128 tikslų aiškinimui.

41 Savo pastabose *Nestlé* teigė, kad ši esminė informacija yra susijusi su įvairių maisto medžiagų energine verte ir kiekiu.

42 Iš tiesų, kokiu pagrindu būtų galima teigti, kad nuo konkrečios ligos, sutrikimo ar sveikatos būklės kenčiančiam asmeniui, kuriam dėl to specialiosios medicininės paskirties maisto produktai yra vienintelis mitybos šaltinis, nurodyti tam tikrą maistingumo informaciją būtų svarbiau nei kitą? Nors žmonių, kuriems šie maisto produktai yra mitybos dalis, atveju tai gali atrodyti lengviau įgyvendinama, kaip būtų galima įpareigoti sektoriaus veiklos vykdytojus užtikrinti, kad kiekvienu atveju, atsižvelgiant į konkrečius šių pažeidžiamų pacientų poreikius, maistingumo informacija, kurią jie nori nurodyti priekinėje pakuotės pusėje, medicininiu požiūriu iš tiesų būtų esminė arba, kitaip tariant, svarbesnė už kitą informaciją? Mano nuomone, Deleguotojo reglamento 2016/128 tikslai neleidžia taikyti tokio kazuistinio požiūrio, kuris neabejotinai neleistų garantuoti teisinio tikrumo šiuo klausimu ir, svarbiausia, užtikrinti pažeidžiamų vartotojų apsaugos.

43 Žr. 2023 m. kovo 2 d. Sprendimą *Kwizda Pharma* (C-760/21, EU:C:2023:143, 77 punktas).

65. Taigi Deleguotojo reglamento 2016/128 5 straipsnio 2 dalies g punkto aiškinimas, kad juo leidžiama produkto energinę vertę ir įvairių maisto medžiagų kiekį nurodyti ne maistingumo deklaracijoje, o kitur ir tai pateikti kaip papildomą specialiosios medicininės paskirties maisto produktų savybių ir ypatumų aprašymą, neleidžia pasiekti Deleguotojo reglamento 2016/128 tikslo, susijusio su aukštesnio lygio pažeidžiamų vartotojų apsauga. Mano nuomone, šiam tikslui pasiekti reikia, kad tiek sveikatos priežiūros specialistai, dalyvaujantys vykdant šių maisto produktų vartojimo medicininę stebėseną, tiek pažeidžiami vartotojai galėtų pagrįstai rinktis remdamiesi visa maistingumo informacija.

66. Remiantis išdėstytais argumentais, mano nuomone, darytina išvada, kad į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo pirmąjį klausimą reikia atsakyti, kad Deleguotojo reglamento 2016/128 5 straipsnio 2 dalies g punktas turi būti aiškinamas taip, kad ginčijami duomenys negali būti laikomi papildomu produkto savybių ir ypatumų aprašymu, kaip tai suprantama pagal šį straipsnį.

Dėl antrojo prejudicinio klausimo

67. Kadangi šis klausimas pateiktas darant prielaidą, kad į pirmąjį klausimą bus atsakyta teigiamai, jeigu Teisingumo Teismas Deleguotojo reglamento 2016/128 5 straipsnio 2 dalies b punktą aiškintų taip, kaip siūlau šios išvados 66 punkte, į šį klausimą atsakyti nereikia.

68. Bet kuriuo atveju reikia priminti, kad siekiant, jog Deleguotojo reglamento 2016/128 6 straipsnio 2 dalyje nurodytas draudimas netaptų beprasmis, jis negali būti netaikomas ginčijamiems duomenims vien dėl jų išraiškos formos. Dėl išraiškos turinys niekaip nesikeičia, o tai, mano nuomone, išlieka vienintelis svarbus šio draudimo taikymo kriterijus [44].

Išvada

69. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui taip atsakyti į *Högsta förvaltningsdomstolen* (Vyriausiasis administracinis teismas) pateiktus prejudicinius klausimus:

2015 m. rugsėjo 25 d. Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2016/128, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 609/2013 papildomas specialiaisiais specialiosios medicininės paskirties maisto produktų sudėties ir informacijos apie juos teikimo reikalavimais, 5 straipsnio 2 dalies g punktas

turi būti aiškinamas taip:

informacija apie produkto energinę vertę ir įvairių jame esančių maisto medžiagų kiekius, pateikta ne maistingumo deklaracijoje, negali būti laikoma papildomu produkto savybių ir ypatumų aprašymu.

[44] Žr. šios išvados 33–42, 56 ir 57 punktus.